

Nr 115.

Av herr **Söderbom**, om rätt för beskattningsnämnd att granska avgivna deklARATIONER.

I kungl. förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering av den 28 oktober 1910 läses i dess 1 kap. 23 § mom. 1:

»Granskning av de skattskyldigas deklARATIONER må verkställas endast av följande personer, nämligen vederbörande beskattningsnämnds ordförande med biträde i varje särskilt fall av den ledamot beskattningsnämnden utser, den av Konungens befallningshavande förordnade ledamoten i taxeringsnämnd samt kronans ombud hos prövningsnämnd.

För innehållet i deklARATIONER må icke inom beskattningsnämnd lämnas vidare redogörelse än som för taxeringen oundgängligen erfordras och må deklARATIONER ej heller utan den skattskyldiges skriftligen avgivna samtycke i beskattningsnämnds protokoll intagas i vidare mån, än som på grund av föreskriften i 2 mom. påkallas.»

I 2 kap. 52 § mom. 2 står det:

»Ordförande eller ledamot i beskattningsnämnd, kronans ombud hos prövningsnämnd och beskattningsnämnds biträdande tjänsteman få icke, utom vid vederbörande nämnds sammanträde och jämväl då endast med iakttagande av vad i 23 § stadgas, yppa innehållet av skattskyldigs meddelade uppgift eller upplysning; och må under överläggningarna inom nämnd lämnade upplysningar och yttrade åsikter rörande enskildes ekonomiska ställning icke på något sätt utspridas. Den häremot bryter, vare, därest han på grund av tjänstebefattning erhållit kännedom om det yppade förhållandet, underkastad ansvar såsom för tjänstefel och straffas eljes med böter från och med tjugofem till och med femhundra kronor.

Har skada uppkommit genom sådant yttrande av vad som bort hållas hemligt, vare den felande därjämte skyldig till fullo gottgöra skadan.»

Av vad som i 23 § sägs synes det mig vara en allt för stor inskränkning i ledamöternas rätt vid taxeringsnämndernas granskning av deklARATIONERNA, särskilt då dessa ej läggas till grund för beskattningen och många klagomål hos prövningsnämnderna skulle besparas, om taxeringsnämnderna i sin helhet ägde rätt granska desamma.

Jag vill särskilt påpeka beskattningsfrågor enligt andra delen av 3 § 1 kap. i Jorda Balken.

Av vad som i förordningens 52 § stadgas är deklarationshemligheten väl bevarad och tillåter mig på den grund hemställa,

att Riksdagen ville besluta sådan ändring av 23 § i kungl. förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering att vederbörande nämnder äga rätt att granska deklARATIONERNA och med dem bifogade handlingar.

Vördsamt anhålles att bevillningsutskottet måtte vidtaga den formulering av paragrafen, som motionen avser.

Stockholm den 26 januari 1914.

Julius Söderbom.

I motionen instämma:

Albert Mossberg.

N. A:son Berg.

Nils Helger.